

TORONYIRÁNY

XV. 26.

2021. június 27.

SZEGEDI KATOLIKUS ÉRTESETŐ A GLATTFELDER ALAPÍTVÁNY GONDOZÁSÁBAN

Évközi 13. vasárnap

Június 29. Szent Péter és Szent Pál apostolok

Július 2. Szűz Mária látogatása Erzsébetnél

Július 3. Szent Tamás apostol

A csodának ez a keresetlen, egyszerű és emberi leírása meggyőző arról, hogy itt nem betoldott bizonyíték előtt állunk. A természetfölötti rendet, az Atya irgalmának megnyilatkozását csak Jézus tudta ilyen magától értetődően közvetíteni. A csodával kapcsolatban itt is felmerül a kérdés, hogy a kislány valóban halott volt-e. Ma beszélünk úgynevezett klinikai halálról és valódi testi halálról. Az apostolok ilyen megkülönböztetést nem ismertek. De azt tudták, hogy az egyszerű szó nem elegendő az élet visszatéréséhez és a teljes gyógyuláshoz. Jézus tette abban az adott esetben az Isten irgalmának és mindenhatóságának a jele volt. A betegek esetében még talán lehetne a szuggesztívó ellenvetésével élni. Itt azonban Jézus legfőbb az apától követel hitet, nem a halottól. Viszont gondolhatunk arra is, hogy a hit akárhányszor nehéz helyzetben, veszélyek között ébred fel. Néha fel kell ismernünk saját tehetetlenségünket, hogy Istennél keressünk megoldást. Azt is meg lehet figyelni, hogy az evangélisták milyen keveset mondanak a csoda hatásáról. Arról, hogy a nép hogyan fogadta mindezt. Márk jobban megmarad a történeti valóságnál, mint Máté. Máté gyakrabban levonja a következtetést, hogy Jézus már ott is úgy viselkedett, mint az Isten Fia. Márknál a jelenlevők legfőbb csodálkoznak, és nem tudnak hová lenni az ámulattól. Ebben az elbeszélési módban benne van az az üdvtörténeti tanulság, hogy Jézus csodáit igazában csak a hívő egyház értékelte és tette a megfelelő helyre.

Gál Ferenc

A szentmise olvasmányai

1. Bölcs 1,13-15; 2,23-24 Isten halhatatlanságra teremtette az embert.

2. 2Kor 8,7.9.13-15 Jézus Krisztus, noha gazdag volt, értünk szegénnyé lett, hogy szegénysége által meggazdagodjunk.

3. Mk 5,21-43 Jézus meggyógyít egy súlyos betegségben 12 éve szenvedő asszonyt, aki mély hittel vár tőle gyógyulást, és visszahozza az életbe Jairusnak, a zsinagóga előljárójának a lányát.

A vérfolyásos asszony gyógyítása

Az asszony meggyógyításának történetét az elbeszélő – a tömegre tett rövid utalás után – az asszony bemutatásával kezdi (25-26. vers). Ezután a gyógyulás eseményét mondja el tömören, az asszony gondolatait, tetteit és érzéseit leírva (27-29. vers). Jézus kérdésére – amelyet a tanítványok nem értenek meg – immár személyes kapcsolat jön létre az asszony és közte, amelyet Jézus a teljes gyógyulás bejelentésével, mintegy áldással tesz teljessé (30-34).

A vérfolyás a Lev 15,25-30 szerint tisztátalanná teszi az asszonyt és mindazt, amit érint. A szöveg a havivérzés esetleges elhúzódása esetén is fenntartja tiltásait. Az asszonyt a betegsége kizárja a vallásos életből, a közösségből, a házaséletből is. Nem csoda, ha az elbeszélő rövid visszatekintése szerint (26. vers) mindent megpróbált már, hogy meggyógyuljon, ami emberileg lehetséges volt. A korabeli orvoslás ugyan sokféle módszert ismert a női betegségek kezelésére, de éppen nagy számuk és eltérő jellegük utal arra, hogy nemigen tudták felmérni tényleges gyógyító hatásukat (J. R. Donahue – D. J. Harrington a Kr. u. I-II. század fordulóján Rómában működő Efezusi Soranos ginekológiai írását idézi példaként). A „gyógyításért” természetesen sokat kellett fizetni, ezért, ha az asszony eredetileg gazdag is lehetett, mostanra a nincstelenség sorsa várt rá.

A 27-28. vers az asszony titkos tervének végrehajtását írja le, de éppen fordított sorrendben: előbb a tényeket olvassuk (hátulról megérinti), s csak azután ismerjük meg az asszony gondolatait. Az asszony valószínűleg azért nem nyíltan közelített Jézushoz, mert a betegsége miatt fél az elutasítástól. A tisztátalan állapotban lévőnek nem lett volna szabad megérintenie Jézus ruháját. A sokat szenvedett ember gyakran alázatos, illetve megtanulja azt is, hogy bátran és okosan kell cselekednie. Ebben a történetben éppen egy asszony az, aki bátran közeledik Jézushoz, s akinek a közeledését ő elfogadja.

Az elbeszélő a vérfolyásos asszony gondolatainak közvetítésével az asszony különleges „tudását” mutatja be, egyben maga is „mindentudó szerzőnek” mutatkozik. Márk evangélista szívesen utal a gondolkodás különböző formáira, arra az ismeretre, amely a hívő üdvösségének eszköze, a „hit szeme”. Az asszony „hallott” Jézusról (vö. 3,8; 7,25), és bízik a benne rejlő erőben. Egyes értelmezők szerint a történetben az a hellenista elképzelés mutatkozik meg, hogy Jézus „félistenként” a természetében hordoz valamiféle erőt, amelynek teljességéből a hozzá közelítő mindenféle etikai vagy személyes kötelezettség nélkül meríthet. Azonban az érintés, a beteg és a gyógyító testi érintkezése a Bibliában is lehet egy csoda eszköze (1Kir 17,17-24; 2Kir 4,25-37). A jelenet folytatása pedig azt is megmutatja, hogy a csoda feltételezi a Jézussal való személyes kapcsolatot. Az asszony szavai egyébként a „ruha szegélyéről” jellegzetes zsidó gondolatvilágot tükröznek.

A gyógyulás megtörténtét az elbeszélő olyan kifejezéssel írja le, amely a Lev 12,7 szövegét idézi. A történetben igen sokszor találkozunk a Leviták könyvére tett utalásokkal, amely a szent és a tisztátalan szabályait különösen is hangsúlyozza. A szerző alighanem tudatosan mutatja be Jézust olyannak, mint aki megközelíthető azok számára is, akiket az ószövetségi törvény kizárt. Az asszony megszabadult a bajától. A masztix kifejezés szó szerint „ostort”, illetve „csapást” jelent (vö. 3,10; 4,34), s talán felsejlik benne a beteg gondolata, hogy a „baj” Istentől, vagy valami más égi hatalmasságtól zúdult rá, sorsszerűen vagy büntetésként.

A 30-34. versek Jézusra irányítják a figyelmet, és sajátos módon segítenek abban, hogy az esemény lényegét jobban megértsük. Ahogy az asszony a „testében” érezte, hogy meggyógyult, Jézus is azonnal érzi, hogy „erő ment ki belőle”. Az erő (dünanisz) Jézus esetében Isten, illetve a Szentlélek működésére utal (vö. 1,7,10; 12,24). A földi életében megmutatózó erő akkor teljeseedik majd be, amikor Emberfiaként ítélni jön a földet (vö. 9,1; 13,25köv; 14,62).

A tanítványok nem értik Jézus kérdését. Az emberi tapasztalat szintjén jogos a kérdésük, ugyanakkor azt mutatja, hogy távolról sincsenek teljes összhangban Jézussal, nincs meg bennük a hívő látás, ami az asszonyban megvolt. A tanítványok félreértéseinek hangsúlyozása gyakrabban jelenik meg János evangéliumában, de Márk is ismeri (vö. 9,32). Az asszony ezzel szemben tudja, hogy mi történt vele, megtapasztalta az Isten erejét, ezért fél és remeg. Ebben a tanítványokhoz hasonlít, akik a vihar lecsendesítése után megijednek (4,41; vö. Kiv 15,16; Zsolt 2,11; Jer 33,9; Mk 5,15; Fil 2,12-13). Jézus kérdése nem valamiféle rendreutasítás kezdete, inkább arra irányul, hogy megszólítsa a gyógyultat, és elmélyítse tapasztalatát. Szeretetteljesen szól a remegő asszonyhoz, s a gyógyulás mellett személyes találkozással is megajándékozta, amelyet soha nem fog elfelejteni. A megszólított Jézus családtagjává vált (vö. 3,31-35), mert hitt Istenben. A közösségi jelenet után személyessé alakuló találkozás másutt is előfordul Jézus és az asszonyok történetében (vö. Lk 7,36-50; Jn 8,1-11). Jézusnak egyébként a zsidó törvények szerint nyilvános helyen még csak beszélnie sem lett volna szabad egy asszonnyal. Jézus az asszony hitének tulajdonítja a gyógyulását (vö. 2,5; 5,36; 9,23; 10,51). Tehát nem tartalmatlan és személytelen erők találkoztak egymással („isten erő kontra betegség”). Az asszony teljes szívvel bízott valakiben, akit ésszel fel sem ért, de akiben Isten segítségét remélte. Jézus pedig „békében” küldi útjára, vagyis áldást ad egésszégben élt életére (vö. 1Sám 1,17).

Martos Levente

A nevelés öröme (36.)

Az ember nevelésének művészete

43. Konfliktuskezelés a másokkal való kapcsolatban

Most vázlatosan összefoglalom az én és a másik közötti kapcsolatot:

ÉN: a „te”-re nyitott személy maga.

TE: a személy, akihez fordulok, de aki fellebbenti rólam a fátylat. Az ének szüksége van a te-re, hogy legyen, hogy elismertnek érezze magát. Minél inkább kitörlöm a te-kezt, akik körülvesznek engem, annál inkább magamat törlöm ki. Akkor is, ha a te-k visszautasítanak, van egy TE, aki szeret engem.

AZ: a dolog, a tárgy. Ha ilyen kapcsolatot tartok egy személlyel, akkor úgy bánok vele, mint egy tárggyal, azt tehetem vele, amit akarok, használhatom, majd elfelejthetem, eldobhatom...

Ő: szétszakított kapcsolat, nincs személyek közötti párbeszéd.

ÉN-TE: barátság, meghittség, érzelem: az egyes ének adnak, befogadnak.

Idézzük föl azt, amit az író-nevelő, Daniel Ange mondott:

„A szerelem igazság nélkül FLÖRT,
az igazság szeretet nélkül BLÖFF”.

Aki bezárkózik, elhervad, elfonnyad, mint az a virág, ami nem fedezte fel illatának és létének értékét, és anélkül pusztul el, hogy megismerte volna a saját ragyogását, mert idő előtt leszakították. A szerelmet nem próbálni kell, hanem viszonzás elvárása nélkül adni: a szex önmagában csak annyi, hogy az ember megkapja, birtokolja és használja a másikat.

Tíz tanács, hogy megtanuljunk vitázni anélkül, hogy megbántanánk valakit:

1. NE IJEDJÜNK MEG A KONFLIKTUSOKTÓL, ha több van belőlük, néhány konfliktus elkerülhetetlen. Aki a legkisebb nézetkülönbséget sem viseli el, siet békét kötni mindenféle tisztázás nélkül. A konfliktusokat megoldani kell, nem pedig elszünetelni.
2. NE MENEKÜLJÜNK EL, visszautasítva a párbeszédet, elmenve valahová, vagy a televíziót bekapcsolva, amikor a másik megpróbál beszélni, vagy építő jelleggel szembenézni egy problémával. Ez olyan stratégia, ami nem segít a helyzetek megoldásában.
3. NE AKARJUNK MINDENÁRON GYŐZNI, aki veszít, neheztelésével mérgecsíthatja a helyzetet.
4. NE RAGASZKODJUNK egy vitához, ha a másik nem tudja kordában tartani az érzéseit. Jobb tisztázni a dolgot egy másik alkalommal.
5. MARADJUNK A JELENNEL és a kezdeti témánál, ne vágjunk a múltban, szemrehányást téve a „régiből hibáért”, amikkel már úgysem lehet mit tenni.
6. JOBB NEM BEVONNI A VITÁBA ANYÓSOKAT, ROKONOKAT, barátokat, gyermekeket, ők ugyanis pártját foghatják egyik vagy másik félnek, és esetleg kellemtelen véleményt mondanak, majd kényelmetlen helyzetbe kerülnek, amikor a pár később kibékül.
7. FIGYELJÜNK A HANGNEMRE, ha a gyermekeink előtt vitatkozunk, használjunk nyugodt hangnemet, ne emeljük fel a hangunkat: a fenyegető hanghordozás sok gyermeket megriaszt.

8. KERÜLJÜK A VISSZAVÁGÁSOKAT, például azzal, hogy elhittetjük, hogy hűtlenek vagyunk, vagy az első alkalom azzá lennénk úgy, mintha ezzel akarnánk bemutatni a párunk hibáit a nyilvánosságunknak. Ez csak agresszivitáshoz vezethet.
9. KERÜLJÜK AZ ERŐSZAKOT, komoly törést okozhat.
10. A HUMORÉRZÉK és a sarcizmus, ami nyugtató hatású lehet, csökkenti a feszültséget, és lepasszthatja azt a vitát, ami esetleg kezelhetetlenné válna.

44. A szenvedés

...tökéletes létünkben, az alkalmatlanság érzéséből, időbeliségünkben, végességünkben ered. A tudomány és a technika rengeteg felfedezése, melyektől az ember még hatalmasabbnak érzi magát, csak még égetőbbé teszik a vereség felett érzett csalódást, és még drámaibbá a gyengeség tudatát.

Az ember magára maradt, és a hit értéke csak választhatóvá vált, gyökeret eresztett az elszigeteltség érzése, ami képtelenné teszi az embert arra, hogy felismerje a függőségét.

A létezés jelentése manapság a következőkhöz kötődik:

- hedonizmus („vagyok”, mert szép, tetszetős, szimpatikus vagyok)
- hatékonyság („vagyok”, mert termelek, megvalósítok, befektetek)
- termelékenység („vagyok”, mert termelek, megvalósítok, befektetek).

Ezek az élet- és gondolkodásmódok Herkules mítoszában gyümölcsei (ő az erős ember szimbóluma, bunkóval és oroszlánbőrrel a kezében szokták ábrázolni). Akinek sikerül a versengés, az a felülkerekedés útját választja, akinek pedig nem, az arra kényszerül, hogy az alávételtség útját járja.

Ha ennek jegyében nevelünk másokat és magunkat, az azt jelenti, hogy a halál mellett tesszük le a voksunkat, mert mindig lesz valaki, aki erősebb nálam, és utolsó véremig, minden eszközt bevetve kell harcolnom, hogy ne veszítsek, vagy kedveszeget, apatikus és passzív leszek, mert nem vagyok győztes. (Talán nem ez az a rossz érzés, ami miatt a fiatalok a kábítószerhez nyúlnak?)

Ahhoz, hogy meglássuk és felismerjük a saját törékenységünket (akkor is, ha beteljesítem az álmaimat, el fog jönni a nap, hogy hívnak, és itt kell hagynom mindent), szükség van „Pinocchio keserű orvosságára”, amikor valaki átéli a szenvedést, megértőbbé, kevésbé rideggé, jobbá, alázatosabbá válik. Nem kizárt azonban, hogy valaki lázadóbb, ellenszenvesebb lesz. Ebben a helyzetben nincsenek emberi szavak, melyek vigasztalni tudnának (a fájdalom mindig a miénk marad).

Az egyetlen pillantás, ami vigaszul szolgálhat az, amit Jézusra, Isten Fiára vetünk, aki meghalt a kereszten. Ott az Emberfiának, az Ártatlannak a képében felismerhetjük odaszögezett emberségünket. Ott a fájdalom a megtisztulás eszközévé lesz, és segít „elszakadni a dolgoktól”, és az emlékezet arra kényszerít, hogy szellemivé tegyük azokat a dolgokat, melyek elszakadtak tőlünk. „Életed egy fehér lap, amíg nem írod rá: szenvedtem” – írja Bersini az író.

(Folyt. köv.)

Flora Bresciani Nicassio

Vasárnapi jegyzet

Aranykori oszlopok

Sík Sándor bölcs nyugalommal szólaltatja meg az első pápát, amikor látja, ünnepe mint morgolászik az egyik hegylakó: mivel esik az eső, földre dűl a gabonája. A másik örvend, az esőtől köt a krumpli: „Mennyorszában Szent Péternek van a napja. / A csatornát nyitogatja, csukogatja. / Szakállába mondogatja mosolyogva: / Fiacskáim, várjatok a sorotokra.” Palócföldön, Bujákon az ünnep-dicséretben ez áll: Pál-Péter az „apostolfejedelem és a népek apostola.” Legrégibb templomunknak nálunk a pécsi székesegyház tűnik (1009), a másik, amely rögvést követi, az óbudai Péter és Pál-prépostság, Szent István alapítása.

Külváros az Ostiába vezető út környékén, ahová a Porta Paolótól – a Szent Pál kaputól juthat el a Róma-zárandók. A középkorból, amely kapun méri az időt bástyaszerű tömbjeivel.

Ott áll a „falakon kívüli templom”, ahol valaha a nemzetek apostolatát eltemették, és sírja fölé a sokszor emlegetett Nagy Constantinus emeltette az első bazilikát.

Az Örök Város e kies negyedében – mint hajdan a Laterán környékén – jelképesnek tűnik a nagyság, amely illeti e főtemplomot; főleg kolostori kerengőjének hangulata idézheti fel a IX-X. századi ihletes költő hangját, az Apostolokról, a vérről megszentelt Város keresztény emlékezetéről, az „igazság oszlopairól”: Beate pastor Patre...

„Ó, boldog pásztor, Péter, hallgasd kegyesen
Esdő imánkat, és igéd oldozza fel
Bűnünk bilincset, hisz tenéked adatott
A hatalom: megnyitni s zárnai mennyeket.
Ó, drága doktor, Pál neveld erkölcsünk
És vond magaddal lelkeinket ég felé,
Hol fátyolos hitünk egykor délszínre jut,
És napja egy és papja egy: a szeretet...”

Amikor a zárósorokban a szerző a Háromság örök dicsőségét énekli, a kétszáz esztendőnél idősebb szerény kis hazai településünk Péter Pál patrociumát élvező templomából (Császár) az idősebb Dorffmeister freskói állhatnak előttünk Cambio híres szentségháza, húsvéti gyertyatartója „társaságában”, amelyek a Szent Pál-bazilika korai kincsei. A freskókon Dorffmeister ekként sűrítette témáit: a szentélykupolán a Szentháromság és a mennybevett Mária sugárzik, a középső íveken Péter megkapja a mennyország kulcsait, míg a harmadik képen a nemzetek apostola pogányoknak beszél. A szószék hajó alakú: a halász-apostol s az egyház szétválaszthatatlanságában azt mondja: elszálló-utazó életünket e hajó polgáraként kell az örök révbe vinnünk, a misztikus Test tagjaiként. Egyenként szólít a hang e században is: „Arasd az örök gabonát, mit nem emberi kéz vetett el, / Sújts a sziklára, víz fakad hatalmasan belőle, mint bor, / Töltekezz erejével: / Mert ez a sziget Krisztus... erőd, várad és paradicsomod.”

Hány római mozaikképen csillog az égi Jeruzsálem szimbóluma: a templom, alapjain a két név, akiknek levelei bibliai kenyér, aratás kezdetén is az alázatos imádság, amikor a földet acélfényes a gabonaszem. Ilyenkor az utolsó asztalnak szól az áldás, a mulandóság elháríthatatlan tudatában a folytonos vetés-aratás: Isten „nem pusztulásra ítél, hanem elpusztíthatatlan magból születtek újjá. Mert az ember olyan, mint a fű, a dicsősége, mint a rét virága. Elhervad a fű, s lehull a virága, / de az Úr szava örökre megmarad.”

Bilincsből sem mondhatott mást a Szikla – Péter, írhatott volna különbet az Oppius dombon mostanában megfordulóknak sem, akik jobbára a Mózes-szobor fönségéért, titokzatos fényeiért keresik fel a bilincsből vert Szent Péter-templomot, amelyről még az V. században előde mint a két apostol szentélyéről tanúskodott, s arról, hogy lehetett korábbi emlékhelye is itt Péternek és Pálnak. Hogy mindezek előtt milyen volt az oszlopos-apszisos csarnok, találgatni lehet. Róma folytonosságának tanúi követték állnak össze, egy-egy felirat, falmaradvány, képtörredék, néhány kusza betű: századok lélek-krónikái, amelyekben ott vannak a császári, uralkodói házak, az imperátorok türelme és türelmetlenségei, végül a belenyugvás-elfogadás, hogy valaki érkezett a kiégő világnak, akivel megkezdődik az aranykor.

A keresztény a két apostolfejedelem sorsán át is tudja, milyen korról lehet majd beszélni, míg vissza nem tér a Király. Váltakozó a szerencsekerék, sokszor még a királyságvárásba is bele lehet fáradni, „feladni” a reménységet, amely az első, Péter-vezette közösségben jelen volt azzal, hogy úgy tudták: egy kis idő és újra eljön...
Nem jött el, mivel itt van.

A Porta Paolo felett az imént még fellegek tornyosultak. Most a fehéren izzó templomok közt angyalok járnak.

A tenger gyémánt mélyéről „fej, fej mellett fölmerülnek a régen elvesztett búvárok...”

A mélységek titkait fölhozzák ezredeket időtlen hírnökei, akik az Írás betűiből életet formálnak. Lelket.

† Tóth Sándor

hírek információk

Csongrád–Csanád megyei delegáció utazott Krakkóba június 22-24. között. A megyét Rovó László, a Szegedi Tudományegyetem rektora, Zakar Péter, a Szegedi Tudományegyetem nemzetközi kapcsolatokért felelős rektorhelyettese, Kiss-Rigó László püspök, valamint Biernacki Karol, a Wacław Felczak Alapítvány kuratóriumai elnöke képviselte.

A magyar delegáció tagjai a délelőtti folyamán tárgyalásokat folytattak a krakkói II. János Pál Pápai Akadémia rektorával, Robert Tyrała atyával és külügyi kapcsolatokért felelős rektorhelyettesével. A megbeszéléshez csatlakozott Soós Anna, a Babeş-Bolyai Tudományegyetem rektorhelyettese, továbbá a Krakkói Magyar Főkonzulátus képviselőjében Ritecz-Sekulic Márta konzul asszony.

A résztvevők megállapodtak az egyetemközi együttműködések fejlesztésében, a tudományos–kutatói projektek kiterjesztésében. A megfogalmazott közös irányelvek között kiemelt helyen szerepel az európai identitás és a keresztény értékek megőrzésének igénye.

Az egyeztetést követően a küldöttségek koszorút helyeztek el Szent Hedvig királynő és Báthory István erdélyi fejedelem, lengyel király, a kolozsvári egyetem alapítójának sírjánál. A nagyszabású kultúrdiplomáciai esemény alkalmával megkoszorúzták József Pilsudski és a tragikus körülmények között elhunyt Lech Kaczyński lengyel államelnök sírját is.

A program ezután Győrffy Lajos II. János Pál pápát ábrázoló szobrának avatásával folytatódott, amelyen Magyarország Kormányának képviselőjében jelen volt Soltész Miklós, a Miniszterelnökség egyházi és nemzetiségi kapcsolatokért felelős államtitkára, továbbá a lengyel állami élet reprezentánsai is. Az avatónapságot szentmise zárta, melyet Stanisław Dziwisz bíboros, Marek Jędraszewski krakkói érsek és Kiss-Rigó László püspök celebrált.

A Szeged-Csanádi Egyházmegye hitoktatóinak Te Deum szentmiséje keretében adták át a Pro Catechesi-díjakat. Ebben a tanévben Böginé Barna Veronika és Karsai Gyöngyi vehette át az elismerést, melyet a hitoktatásban és a közösségi élet szervezésében nyújtott kimagasló szolgálatuk elismeréseként kaptak.

Romaság – határok nélkül címmel Szegeden a Dóm Látogatóközpontban tartott projektzáró konferenciát az EMET. A június 23-24-i rendezvény megnyitóján üdvözlőletet mondott Rétvári Bence miniszterhelyettes, Latorcai Csaba államtitkár, Járóka Lívia, az Európai Parlament alelnöke, valamint Monszpárt Zsolt, az EMET főigazgatója. Kozma Gábor rektor, a SZEGEPI főigazgatója szolt az egyházmegye köznevelési, felsőoktatási és gyermekvédelmi intézményeinek tevékenységéről a halmozottan hátrányos helyzetű társadalmi csoportok, elsősorban a romák segítésére. Bőjte Csaba ferences rendi szerzetes, az általa a gyermekmentésre létrehozott Dévai Szent Ferenc Alapítvány munkájáról beszélt, és két roma diákjukat is magával hozta, akik szavalatukkal, énekükkel nyújtottak művészi perceket. Előadást tartott Győri-Dani Lajos, a Magyar Máltai Szeretetszolgálat ügyvezetője, Jancsák Csaba, az SZTE tanszékvezetője, Székely Levente a Kutatópont Kft. igazgatója és Sölch Gellért helyettes államtitkár. A csütörtöki konferencia napon külön szekciót szervezett „A roma oktatás élet-útja” címmel az egyházmegye, melyet Bíró Gyula egyetemi képzésfejlesztési igazgató vezetett a GFE, a SZEGEPI, a Gyakorlóintézmény és a Szegedi Keresztény Roma Szakkollégium szakértőinek előadásaival.

Harminc- illetve hatvan perces idegenvezetéssel várják az érdeklődőket a Székesegyház liturgikus terébe a Szegedi Dóm Látogatóközpont munkatársai. A keddtől vasárnapig, naponta 14 órakor kezdődő idegenvezetések során a látogatók megismerhetik Magyarország egyetlen, XX. században épült püspöki Székesegyházát, mely az 1879. március 12-i nagy árvíz utáni fogadalom beteljesüléseként született meg. A látogatóközpont munkatársai csoportoknak - nyitva tartási időben - előzetes regisztrációval, a fentitől eltérő, előre egyeztetett időpontban is biztosítanak idegenvezetést a Székesegyházban, a Szegedi Dóm Látogatóközpontban és a Dömötör-toronyban.

Az intézmény további programjairól az info@szegedidom.com vagy a +36-20/220-7227-es telefonszámon tájékozódhatnak a látogatók.

Tabajdi Ádám orgonaművész ad hangversenyt június 30-án, szerdán este 7 órától a Székesegyházban. A műsorban Liszt Ferenc, Bartók Béla, Marcel Dupré, valamint Jean Langlais művei hallhatók. A Dóm további orgonahangversenyének időpontjai és a koncertek műsorai a domorgona.hu világhálóson olvashatók. Az alkalmakra a belépés díjtalan.

Csütörtök esti nyári programok címmel érdekes előadásokat, tárlatvezetést, valamint koncerteket láthatnak az érdeklődők az újszegedi Árpád-házi Szent Erzsébet Plébánia közösségének szervezésében. A programsorozat nyitó eseménye július 1-jén, 19 órakor kezdődik a Szegedi Dóm Látogatóközpontban, ahol Serfőző Levente, a Szeged-Csanádi Egyházmegye NEK referense tart tárlatvezetést. A bemutató során az 1938-as Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszus, valamint a Szent István Jubileumi év tárgyi emlékeivel, dokumentumokkal, kelyhekkkel, könyvekkel és érdekes történetekkel ismerkedhetnek meg az érdeklődők. A 83 évvel ezelőtti, budapesti kongresszus és Szent István halálának 900. évfordulójának emlékeit őrző egyházmegyei helyszíneken Papp Balázs szegedi fotós készített fotókat, melyek vászonképek formájában a kiállítás részét képezik, csakúgy, mint a felújított, a Szent Jobbot szállító Aranyvonat mintájára készült színelvénny.

„Sóhajok és bűvölet” című előadással folytatódik a Dómkerti Zenés Esték című programsorozat. A Filharmonia a Magyarország és a Szeged-Csanádi Egyházmegye közös szervezésében július 5-én, hétfőn 18 órakor kezdődő koncerten az Óbudai Danubia Zenekar műsorát hallgathatják meg az érdeklődők a Püspökség udvarán (Aradi vértanúk tere 2., bejárat az Apáthy utca felől). A hangversenyen közreműködik Pusker Júlia (hegedű) és Bálint János (zongora); vezényel: Hámosi Máté. Esőhelyszín a Gál Ferenc Egyetem Klebelsberg terme. Jegyek válthatók a Filharmonia Magyarország szegedi irodájában (Klauzál tér 7.; +36 62 425 260; szeged@filharmonia.hu), a Ticket Express jegyirodáiban, valamint online a www.jegymester.hu oldalon.

Kiss-Rigó László szeged-csanádi püspök várja azoknak a 18. életévüket már betöltött férfiaknak jelentkezését, akik hivatást éreznek arra, hogy papként vállaljanak lelkipásztori szolgálatot a Szeged-Csanádi Egyházmegye közösségében, az idén érettségiznek, vagy már korábban tettek sikeres érettségi vizsgát, jó testi, szellemi, lelki állapottal rendelkeznek. Akik erre a szolgálatra vállalkoznak, felvételi kérelmüket a jelöltek közé saját kézzel írt levélben küldjék a püspök nevére és címére: Kiss-Rigó László, Szeged, Aradi vértanúk tere 2., 6720.

Ismét bővül a Szeged-Csanádi Egyházmegye Szent Ágota Gyermekvédelmi Szolgáltatójának feladata – újabb nevelőszülői hálózat kerül a szervezethez. A gyermekvédelmi szakellátásban mintegy 7000 gyermekről gondoskodó szolgáltató 2021 januárjától 13 megyében már jelen van. A Szent Ágota a fővárosban 2013 óta működtet nevelőszülői hálózatot, ehhez csatlakozik június 30-tól egy újabb, kisebb létszámú szolgáltatói egység, ami eddig állami fenntartásban volt. Az Ágota közösségben a családjukat veszített gyermekek szeretete a legnagyobb összetartó erő. Ezzel további 115 nevelőszülő és 300 gyermekvédelmi gondoskodásban élő fiatal válhat ennek részesevé.

A Katolikus Karitászt megalakulásának 90., újjáalakulásának 30., jubileumi évében szeretettel hív mindenkit, hogy gyalogos zarándoklat keretében adjon hálát a Karitásztért, önkénteseiért, a szeretetszolgálatot végzőkért, a rászorulóknak és a „szeretet útját” járva közösen imádkozzon a másokat szolgáló szeretetért. A 90 km-es zarándoklatot végig járó „alapsapat” 20 főből áll, melyet a szervezet munkatársai, önkéntesei alkotnak. A négy napos zarándoklat egyes napjaihoz bárki csatlakozhat. A program:

1. nap június 30. (szerda) Székesfehérvár – Bakonykúti (23 km).
2. nap július 1. (csütörtök) Bakonykúti – Bakonyháza (25 km).
3. nap július 2. (péntek) Bakonyháza – Bakonybél (26 km)
4. nap július 3. (szombat) Bakonybél – Homokbödöge (16 km).

A zarándoklat záró eseménye az érseki szentmise, mely július 3-án, 15 órakor kezdődik Homokbödögén.

A zarándoklat egyes napjaira jelentkezni június 28-ig a <https://docs.google.com/forms/d/e/1FAIpQLSf5H1jNj-oFoSyormpzbD8mtS6REald1CHX5Y7nvmvVnzVLBQ/viewform> oldalon található űrlap kitöltésével lehet.

Mint minden esztendőben, az idén is a Szent Péter és Pál apostolok ünnepét követő vasárnapon, azaz július 4-én minden katolikus templomban a szentmiséken úgynevezett Péter-fillérek gyűjtenek, a perselyadományokat az Apostoli Szentszék karitatív tevékenységének, illetve az egész világegyházat szolgáló intézményeinek megsegítésére továbbítják.

Kiadja a Glattfelder Alapítvány

Felelős kiadó és szerkesztő: Kiss-Rigó László
Állandó munkatárs: Bábszki Zoltán, Borz Gergely,
Cserny Szilvia, Kozma Gábor,
Szeberényi Klára, † Tóth Sándor
Címünk: 6720 Szeged, Aradi vértanúk tere 2.